

Poikki Perniössä

Ratapenkka sortui. Pendolino hyytyi pakkaseen. Luotijunan matka katkesi. Rautatien leikkaus sortui. Asfaltti murtui. Vesi katkaisi tien. Tie poikki.

Kaikki Perniössä. Vai oliko jokin Paimiossa. Sama se, Paimio tai Perniö.

Perniö on viime aikoina tullut näiden otsikoiden ansiosta tunnetuksi muualla Suomessa. Näin ainakin Suomessa liikkuva perniöläinen on saanut kokea. On ihmeellistä, miten jotkut uutiset menevät kansan tajuntaan ja jotkut eivät. Siinä olisi paljon selvittämistä. Perniössä sattuneissa sortumista ei ole koitunut edes kunnan vahinkoja kuten parissa vastaavassa tapauksessa toisaalla.

Mikä on se perimmäinen juju, jonka avulla jokin tieto tai viesti saadaan jäämään meidän tavallisten pulliaisten mieliin? Mainosmiehet väittävät sen hallitsevansa. Todellisuudessa hekin hallitsevat sen vain satunnaisesti. Eivätkä edes etukäteen tiedä, onnistuiko vai ei. Toistettavuus on myös sitä sun tätä.

On kuitenkin selvästi muutamia keinoja saada tavallinen mutta tärkeä tieto läpi. Ensiksi asian pitää olla jotenkin kielteinen, tai se pitää muotoilla kielteiseksi. Toiseksi siinä pitää onnistua nolaamaan poliitikkoo tai julkkista. Kolmanneksi uutisessa täytyy voida osoittaa julkishallinnon saamattomuus tai munaus. Töppäys, joka näin jälkikäteen on tietysti ilmiselvä ja kaikkien nähtävissä. Miten ne ovatkin niin saamattomia! Törsäävät veronmaksajien rahoja! Ja maksetaan vielä korkeaa palkkaa.

Tästä kolmannestahan on kyse Perniön rata poikki-, tie sortui- uutisissa. Yhteiskunnan omistama laitos tai yhtiö suunnittelee, rakentaa ja ostaa, eikä tulos oikein toimi.

Pitkin aikaa suuriin rakennushankkeisiin on kansan mielestä liittynyt kähmintää. Eikä tämä ole vain kansan luulo vaan oikeudessa osoitettu tosi. Siivet näiltä luuloilta sivaltaa vain kunnan kansainvälinen kilpailu, jota onneksi EU vaatii isoissa urakoissa. Se on viimekädessä hyödyksi myös omille yrityksillemme.

Ja uutisille.

pajen